

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 61.412/3
van 31 mei 2017

over

een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige
Gemeenschap ‘zur Abänderung des Erlasses der Regierung vom
7. Mai 2009 über den nicht dringenden Krankentransport’

Op 28 april 2017 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Gezin, Gezondheid en Sociale Aangelegenheden van de Duitstalige Gemeenschap verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap ‘zur Abänderung des Erlasses der Regierung vom 7. Mai 2009 über den nicht dringenden Krankentransport’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 23 mei 2017. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Johan PUT en Bruno PEETERS, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Tim CORTHAUT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 31 mei 2017.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap strekt tot de wijziging van het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 7 mei 2009 ‘über den nicht dringenden Krankentransport’.

Eenzijds wordt de term “Fachabteilung” doorheen het voormelde besluit vervangen door de term “Fachbereich” (artikelen 1, 2, 1° en 3° tot 5°, en 3 van het ontwerp). Anderzijds wordt de vereiste geschrapt dat bij de indiening van een erkenningsaanvraag voor een dienst voor ziekenvervoer ook een behoefteanalyse wordt ingediend (artikel 2, 2°).

Het te nemen besluit heeft uitwerking met ingang van 1 maart 2017 (artikel 4).

2. Het ontworpen besluit vindt rechtsgrond in de artikelen 2, § 4, en 3, § 2, van het decreet van de Duitstalige Gemeenschap van 4 juni 2007 ‘über den nicht dringenden Krankentransport’.

Artikel 2, § 4, van het decreet van 4 juni 2007 fungeert in beginsel als rechtsgrond voor het ontworpen besluit in zoverre het betrekking heeft op de erkenningsprocedure en op de procedure voor de schorsing en de intrekking van de erkenning. In zoverre de vereiste om samen met de erkenningsaanvraag een behoefteanalyse in te dienen, als een erkenningsvoorwaarde wordt aanzien, kan voor de schrapping ervan worden gesteund op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap¹, gelezen in samenhang met artikel 3, § 2, van hetzelfde decreet. De betrokken vereiste heeft immers geen betrekking op een van de elementen opgesomd in de laatstgenoemde decretale bepaling, zodat met de schrapping van dat vereiste een correcte uitvoering van die bepaling wordt beoogd.²

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 1

3. In de inleidende zin van artikel 1 van het ontwerp schrijve men “Artikel 1 7°” in plaats van “Artikel 1 Nummer 7”.

Artikel 4

4. Het te nemen besluit heeft uitwerking met ingang van 1 maart 2017 overeenkomstig artikel 4 ervan. In dat verband moet worden opgemerkt dat het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten slechts onder bepaalde voorwaarden toelaatbaar kan worden geacht.

¹ Artikel 7 van de wet van 31 december 1983 ‘tot hervorming der instellingen van de Duitstalige Gemeenschap’, gelezen in samenhang met artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’.

² Overigens heeft de Raad van State geen advies ten gronde gegeven over de ontwerpversie van het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 7 mei 2009.

Het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten is enkel toelaatbaar ingeval voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling waarbij, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen worden toegekend of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de continuïteit of de goede werking van het bestuur en daardoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast.

Enkel indien de retroactiviteit van de ontworpen regeling in één van de opgesomde gevallen valt in te passen, kan deze worden gebillijkt.

De Raad van State ziet niet in hoe de terugwerkende kracht in dit geval noodzakelijk is voor de continuïteit of de goede werking van het bestuur. Zelfs indien geen verkregen situaties worden aangetast door de wijziging van de procedureregeling, kan dan ook beter worden afgezien van de terugwerkende kracht en schrappe men artikel 4 van het ontwerp.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Jo BAERT